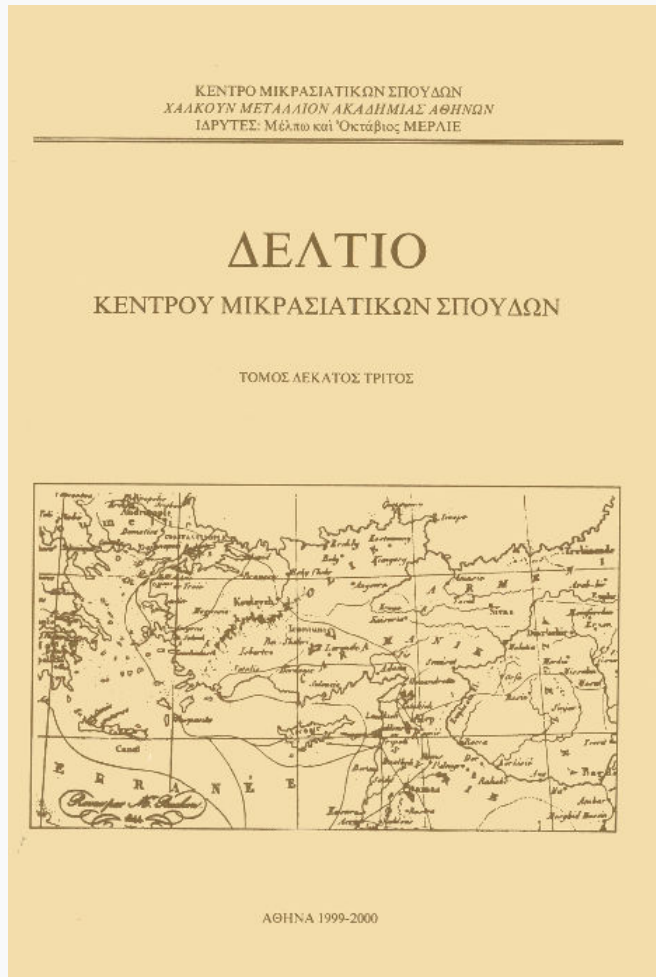

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 13 (1999)

Engin Berber, Sanctitytllar: Izmir 1918-1922. Mutareke ve Yunan Isgali Doneminde Izmir Sancagi [χρόνια οδύνης: Σμύρνη 1918-1922. Το σαντζάκι της Σμύρνης την περίοδο της ανακωχής και της ελληνικής κατοχής]

Σταύρος Θ. Ανεστίδης

doi: [10.12681/deltiokms.161](https://doi.org/10.12681/deltiokms.161)

Copyright © 2015, Σταύρος Θ. Ανεστίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ανεστίδης Σ. Θ. (1999). Engin Berber, Sanctitytllar: Izmir 1918-1922. Mutareke ve Yunan Isgali Doneminde Izmir Sancagi [χρόνια οδύνης: Σμύρνη 1918-1922. Το σαντζάκι της Σμύρνης την περίοδο της ανακωχής και της ελληνικής κατοχής]. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 13, 410–412. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.161>

τῆς πολυκύμαντης ἱστορίας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἡ νέα ἔκδοση, ποὺ καθιστᾷ προσιτὸ στὴν ἔρευνα ἕνα ἀπὸ τὰ κεφαλαιώδη ἔργα τοῦ Ἀρχοντος Χαρτοφύλακος καὶ χρονογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δὲν προσφέρει μόνον ἕναν ἀνεκτίμητο ἀμητὸ πληροφοριῶν στοὺς μελετητὲς ἀλλὰ καὶ μιὰ γενικότερη ἀντίληψη γιὰ τὸ ἱστορικὸ γίγνεσθαι καὶ τὴ συλλογικὴ πορεία τοῦ Γένους, ποὺ θὰμποροῦσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν, χωρὶς σοβαρὸ κίνδυνο ὑπερβολῆς, διατύπωση τῆς φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ σύνολη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Διερμηνεῖ δηλαδὴ ὁ Γεδεὼν τὴν «ἔσω σοφίαν», ποὺ ἀντιπαρατίθεται ἡ λειτουργεῖ παραπληρωματικὰ πρὸς τὴ θύραθεν γνώση καὶ γραμματεία. Χωρὶς τὸ ἔργο του εἶναι πλέον σχεδὸν ἀδύνατο νὰ προσεγγιστεῖ καὶ νὰ γίνεи κατανοητὴ μὲ ὅρους ἐπιστημονικοὺς αὐτὴ ἡ πνευματικὴ παρακαταθήκη. Εἶναι κάπως παράδοξο πάντως ὅτι στὶς μέρες μας τὸ ἔργο τοῦ Γεδεὼν προσελκύει περισσότερο μελετητὲς ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς θύραθεν παιδείας παρὰ αὐτόκλητους θιασῶτες τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών. Ἡ νέα ἔκδοση τῶν *Πατριαρχικῶν Πινάκων*, γιὰ τὴν ὁποία χάριτας πολλὰς ὀφείλουμε στὸν Νικόλαο Α. Φορόπουλο, προσφέρει τὴν εὐκαιρία γιὰ ἕναν νέο καὶ οὐσιώδη διάλογο μὲ τὸν Ἀρχοντα χρονογράφο, τὸ ἐπιβλητικὸ του ἔργο καὶ τὸ πνεῦμα του.

Π. Μ. ΚΙΤΡΟΜΗΛΙΔΗΣ

Engin Berber, *Sancılı yıllar: İzmir 1918-1922. Mütareke ve Yunan İsgali Döneminde İzmir Sancağı* [Χρόνια ὀδύνης: Σμύρνη 1918-1922. Τὸ σαντζάκι τῆς Σμύρνης τὴν περίοδο τῆς Ἀνακωχῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς], Ἐκδόσεις Ayraç, Ἀγκυρα 1997, σσ. 493.

Ὁ Engin Berber δὲν εἶναι ὁ μόνος Τοῦρκος μεταπτυχιακὸς φοιτητῆς, ποὺ διαπίστωσε τὴν ἀνεπάρκεια τῶν πηγῶν καὶ τῆς βιβλιογραφίας στὴ μητρικὴ του γλώσσα γιὰ τὴν ἐρευνητικὴ προπαρασκευὴ τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς (μὲ ἀντικείμενο τὴ Σμύρνη

πρὶν ἀπὸ τῆ μικρασιατικῆ καταστροφῇ). Ὁ ἴδιος ὅμως πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ παρακάμψῃ τις ὅποιες ὑποκειμενικὲς καὶ ἀντικειμενικὲς δυσκολίες, νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ μάθῃ ἑλληνικὰ, νὰ ἀποκτήσῃ πρόσβαση στὶς ἑλληνικὲς πηγὲς καὶ νὰ τις ἀξιοποιήσῃ. Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ ἐπισημάνω ἐδῶ ὅτι τὴν τελευταία πενταετία τὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν φιλοξένησε καὶ ἄλλους Τούρκους μεταπτυχιακοὺς φοιτητὲς μὲ ἀνάλογη ἐπιστημονικὴ εὐσυνειδησία.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἔκδοση τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς τοῦ συγγραφέα ποὺ ἐκπονήθηκε στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Αἰγαίου (Ege Üniversitesi) καὶ πραγματεύεται τις ἐπιπτώσεις τῆς Ἀνακωχῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς διοίκησης στὴν εὐρύτερη διοικητικὴ περιφέρεια τῆς Σμύρνης. Ὁ Engin Berber συμβουλευθῆκε σημαντικὰ τουρκικὰ ἀρχεῖα [Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ (ATASE), Πρωθυπουργίας (Başbakanlık Arşivi), Τουρκικοῦ Ἰδρύματος Ἱστορίας (Türk Tarih Kurumu), Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας (Cumhurbaşkanlığı Atatürk Arşivi)], ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα μελέτησε τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (Ἀρχεῖο Ἑλληνικῆς Διοίκησης Σμύρνης, Ἀρχεῖο Ταμείου Ἀνταλλαξίμων) καθὼς καὶ δημοσιευμένες τουρκικὲς καὶ ἑλληνικὲς πηγές.

Ἡ διάρθρωση τῆς ἐργασίας εἶναι ἀπλή: Ἐνα εἰσαγωγικὸ κεφάλαιο (σσ. 21-39), ποὺ ἀποτελεῖ προσπάθεια οἰκονομιστικῆς (;) ἐρμηνείας τῆς ἑλληνικῆς ἀλυτρωτικῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ παραγώγου της, τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, ἓνα δεύτερο κεφάλαιο (σσ. 40-208) στὸ ὁποῖο ἐξετάζονται ἡ διοίκηση, ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωση, οἱ πληθυσμιακὲς μεταβολές, ἡ δημόσια ἀσφάλεια, οἱ κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς ὁργανώσεις, ὁ Τύπος καὶ ἡ ἐκπαίδευση στὴν περίοδο τῆς Ἀνακωχῆς, ἐνῶ τὸ τρίτο κεφάλαιο (σσ. 209-471) ἀναφέρεται στὴν ἑλληνικὴ κατοχή: ἡ ἑλληνικὴ διοίκηση, ἡ μετανάστευση, ἡ δραστηριότητα τῶν κοινωνικῶν ὁργανώσεων, ἡ ἀποτύπωση τοῦ γεγονότος στὸν τοπικὸ Τύπο, οἱ ἐπιπτώσεις στὴν ἐκπαίδευση.

Ὁ Engin Berber μελέτησε ἀρκετά. Ἐτσι, κατὰφερε νὰ εἶναι συνεπὴς στὸν ἀρχικὸ του στόχο. Νὰ γράψῃ δηλαδὴ ἓνα βιβλίον γιὰ νὰ

ἐξιστορήσει τὴν περίοδο τῆς Ἀνακωχῆς καὶ τῆς ἐλληνικῆς διοίκησης στὴ Σμύρνη ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναδείξει τίς οὐσιαστικὲς πτυχές της: τίς προσδοκίες τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου καὶ τὴν ἀντίδραση τοῦ τουρκοῦ, τὴ συμπεριφορὰ τῆς ἐλληνικῆς διοίκησης καὶ τοῦ στρατοῦ καθὼς καὶ τίς μεταβολές καὶ ἀνατροπές ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴ ὀργάνωση καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση. Στὴ θετικὴ πλευρὰ τῆς μελέτης θὰ πρέπει νὰ συγκαταλεχθεῖ καὶ ὁ τρόπος γραφῆς τοῦ συγγραφέα, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ ὅρους καὶ ἐκφράσεις ἰδεολογικὰ καὶ συναισθηματικὰ φορτισμένες.

Τὸ βιβλίον ἀδικεῖται ἀπὸ τὴν ἔλλειψή ενός εὐρετηρίου, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ συγγνωστὲς (τουλάχιστον σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν γραφὴ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας) καὶ μὴ ἀβλεψίες (βλ. π.χ. τὸν πίνακα ἀρ. 27) καὶ κακοτεχνίες, ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι τὸ κείμενο δὲν ἔτυχε καμίας τυπογραφικῆς ἐπιμέλειας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πάντως δὲν μειώνει τὴ συμβολὴ του ὡς πρὸς τὴ βιβλιογραφία τῆς τουρκικῆς ἱστοριογραφίας. Μάλιστα, θὰ πρότεινα νὰ διαβαστεῖ συμπληρωματικὰ μὲ τὴ νεότερη ἐξειδικευμένη ἐργασία τοῦ συγγραφέα, ποὺ στηρίζεται ἐπίσης καὶ σὲ ἐλληνικὲς ἀνέκδοτες καὶ δημοσιευμένες πηγές: *Yeni Onbinlerin gölgesinde bir sancak: İzmir (30 Ekim 1918 - 15 Mayıs 1919)* [Ἐνα σαντζάκι στὴ σκιά τῶν Νέων Μυρίων: Σμύρνη (30 Ὀκτωβρίου 1918-15 Μαΐου 1919)], Κωνσταντινούπολη, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, 1999, σσ. 172.

ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΝΕΣΤΙΑΔΗΣ